

eller med Afsky, men han vilde dog konstatere, at der her formentlig kun kunde være Tale om saadanne almindelige Artikler som Kul, Petroleum, Sukker, Te, Kaffe, Kakao o. s. v. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed udtale mig om Muligheden af at gaa til en saadan Beskatning, men jeg vil dog bede om, at man vil erindre, at en saadan Beskatning vil virke fordyrende paa de paagældende Artikler og vil derfor, synes jeg, meget let kunne føre til, at det, man ved dette Forslag giver med den ene Haand som Prisnedsættelse, vilde man ved disse indirekte Afgifter tage med den anden. Det Spørgsmaal maa derfor melde sig, om der nu ogsaa er Penge til disse Foranstaltninger. Det er nemlig ikke nok at have Sympati for at yde Hjælp, der maa ogsaa være Mulighed for at skaffe Pengene, og efter den Undersøgelse, den højtærede Finansminister har foretaget, og som han har skildret for dette Ting i sin Fremlæggelsestale af Finansloven, synes det mig, at vi maa skænke dette Punkt overordentlig stor Opmærksomhed ved Bedømmelsen af dette Forhold. Jeg overser ingenlunde Betydningen af, at vi i en Tid som denne holder Prisniveauet paa et rimeligt Stade, ej heller Betydningen af, at dette sker for Næringsmidlernes Vedkommende. Men Forholdet er dog dette — og det maa man heller ikke overse —, at ogsaa de stærkt øgede Arbejdsudgifter paa mange Omraader er prisfordyrende ogsaa overfor Næringsmidlerne. Mit Parti er villigt til at yde Hjælp til de vanskelig stillede, ligesom vi hidtil har været villige til det, men vi mener ogsaa af den Grund, som Finansministeren her har angivet, at Grænsen er naaet baade for Optagelse af nye Laan og for Udskrivning af nye Skatter, at dette maa opfordre til, at man indskrænker de prisregulerende Foranstaltninger, der er til Fordel for alle, til den ene Hovedartikel, hvorom der til Dels var truffet Aftale ved Kornloven, nemlig Brødet. Der kan formentlig ikke nu være samme Grund til at foretage de almindelige prisnedsættende Foranstaltninger, som der har været tidligere. Jeg ønsker ogsaa at henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af Finansministeren ved Fremsettelsen af Skattelovforslagene her i Tinget den 22. Juli dette Aar, hvor Ministeren mindede om, hvad der vil ske, hvis man overskrider det, han her har regnet med. Saa vil Rammerne blive sprængt, og han siger — med den højtærede Formands Til-

ladelse vil jeg gerne citere det —: „Hvis dette sker, hvis man vil en saadan Udgift, hvis man fra alle Sider kræver, at denne Forsyning af Befolkningen skal finde Sted paa samme Vis, sprænges Budgettet. For det første kan jeg som Finansminister ikke tilraade dette, og dernæst kan jeg ikke ret indse, at man samtidig med, at man gaar til en overordentlig Forøgelse af Tjenestemændenes Løn, samtidig med, at man er gaaet til en overordentlig Forøgelse af Arbejderlønnene her i Landet, vedvarende skal opretholde Dyrtidstilkuddene fra Statens Side. Men vil man det, maa man vide, at Finansaaret vil ende med et Underskud paa en 100 Millioner, som jeg ikke ser nogen Mulighed for at dække gennem Skatter“. Denne Udtalelse af den Mand, der for Tiden staar som ansvarlig for Statens Finanser, maa Rigsdagen efter min Mening skænke fornøden Opmærksomhed og tage i Betragtning, navnlig hvor det drejer sig om saa betydelige Beløb som her. Finansministeren har Ret i, at der er sket betydelige Lønforhøjelser ikke blot for Tjenestemændene, men ogsaa for Arbejderne. Det blev oplyst for mig forleden Aften af en Mand, der arbejder paa en Fabrik, at han havde 180 Kr. om Ugen og hans Hustru tjente 30 Kr. om Ugen ved Rengøring. Det er 210 Kr. om Ugen, og hun fik tillige Kosten. Jeg havde forleden Aften Besøg af en Skræddersvend, der tjente 4800 Kr. om Aaret. Han fandt imidlertid, han nok kunde arbejde lidt mere end de 8 Timer, og blot ved at sy en Jakke eller Frakke — var det maaske — hver Uge — og det vilde han let kunne gøre — vilde han kunne forøge sin Indtægt med 50 Kr. ugentlig. Disse Forhold viser, synes jeg, at man maagive Finansministeren Ret i den Betragtning, han her har anført. Disse Eksempler kunde øges med en lang Række, og man vil dog vist indrømme, at Indtægter af denne Størrelse langt mere end dækker den Prisstigning, der har fundet Sted i disse Aar.

Lovforslagets § 1 omhandler Statistiskuddet til Rugbrødsprisens Nedsættelse — det vil sige en Fortsættelse af den Prisnedsættelse for indeværende Maaned, hvorom der blev truffet Aftale i Kornlovsudvalget. Nu havde vistnok nogle tænkt sig, at Rugbrødsprisen under Hensyn til Finansernes Tilstand kunde have været sat lidt højere for det kommende Aar men i Erkendelse af, at det er en vigtig Artikel, og at den for omtrent alle maa